

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.12. Cardinales novi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII.
A. C. 1261.
nam Latini hoc templum suis usibus aptando prioribus ornamentis privaverant. Demum prospexit alendis cantoribus sacrisque ministris, ac rebus omnibus, quæ ad decorem divini servitii conducebant. Patriarcha illi gratiam tantam habuit, ut faciliorem se præberet ad eum rursus coronandum. Hic enim Princeps id cupiebat, recuperata Constantinopoli suum regnum, ipsumque Imperium renovatum putans.

Pach. l. 3.
c. 10. Greg.
l. 4. c. 4.

Hac in ceremonia non memorabatur adolescens Imperator Joannes Lascaris. Contra Michael Palæologus paulo post executioni dedit, quod in eum diu meditabatur, insuper habitis juramentis, quæ dixerat, cum in solium eveheretur. Ipso Christi natali die illum, ut regnando imparem redderet, excæcavit, ferrum candens prope oculos admovendo. Tum arci ad maris littus incluso victum sufficientem dedit. Erat vero misellus Princeps septemdecim circiter annos natus. Sic Michael imperare solus perrexit.

§. XII.

Cardinales novi.

Mon. Pad.
p. 614.

Cardinales, quia Alexander IV. nullos creaverat, in parvum redacti erant numerum. Idcirco Urbanus IV. quatuordecim renunciavit, septem trimestri

Ec-

ecclesiastico sub finem Decembris an. 1261; ac septem sacro trimestri Pentecostes. Hi Cardinales erant sequentes. Radulphus Grosparmius e nobili Normanniæ profapia, prius Silvanecti ad S. Frambaldum thesauri custos, regionumque S. Ludovici sigillorum præfectus, dein Episcopus Ebroicensis 19 Oct. 1259 consecratus, ac denique Cardinalis Episcopus Albanensis. Secundus Guido Crassus, alias Fulcodius, seu Fulgesius ex nomine sui parentis magna virtute viri, qui obiit Carthusianus. Filius Fani S. Ægidii in Occitania natus, Causidicus primum fuerat & Juris interpret celeberrimus a S. Ludovico intimum admissus in consilium. Mortua uxore sua, ex qua plures susceperat liberos, ecclesiasticum amplexus statum, Ponii in Velaunis Archidiaconus, tum ejusdem Ecclesiæ Episcopus an. 1257, & Archiepiscopus Narbonensis an. 1259 evaserat. Papa Urbanus eum dixit Cardinalem Episcopum Sabinensem. Sed in animum inducere nequibat Ecclesiam suam derelinquere: ac Rex S. Ludovicus eum pariter ac Episcopum Ebroicensem ante spatium unius anni e Francia dimittere volebat. Vehementibus Papæ monitis erat opus, ut in Romanam Curiam se conferrent. Tertius fuit Simon Silicimontanus, Canonicus Patavinus, quem nobilitas, oris

Hist. Ecclesiast. Tom. XXI. C c spe

Sæcul. XIII.

A.C. 1261.

*Rayn. 1261.**n. 23. 1262.**n. 52.**Aubery hist.**Card. to. 1.**p. 286. Esc.**Gall. Chr.**to. 2 fol. 574.**Ibid. to. 1.**p. 385.**to. 3. p. 917.**Conc. pr.**Narb. app.**p. 161. 168.**Rayn. 1262.**n. 34.*

Sæcl. XIII.
Ac. C. 1262.
species, doctrina, moresque sui commen-
dabant, ut Cardinalis Presbyter tit. S.
Silvestri fieret. Quartus erat Simon
Briensis, Turonibus ad S. Martinum Ca-
nonicus ac thesauri præfectus, modo Car-
dinalis Presbyter tit. S. Cæciliæ. Tres,
qui sequuntur, fuere Cardinales Diaconi,
scilicet Godefridus Aletrinus tit. S. Geor-
gii, Jacobus Savellius Romanus tit. S.
Mariæ in Cosmedino, Hubertus Lom-
bardus tit. S. Eustachii. Hi erant septem
Cardinales mense Decembri 1261. pro-
moti.

Gall. Chr.
to 1. p. 279. Eandem ad dignitatem sabbato Pen-
tecostes ultimo Maji an 1262 evecti sunt
I. Henricus Secusinus, qui primum Ar-
chidiaconus Embrodunensis, tum Epi-
scopus Segesteronensis, postea Archiepi-
scopus Embrodunensis sub annum 1250,
ac denique Cardinalis Episcopus Ostien-
sis fuit. Erat legum civilium & juris
Canonici interpret clarissimus, & jussu
Alexandri quarti utriusque juris summam
seu compendium confecit in scholis cele-
bre, quibus notus est sub nomine Cardi-
nalis Ostiensis. II. Ancherius Pantaleon
Trecis in Campania natus & Papæ Ur-
bani nepos, Archidiaconus Laudunensis,
deinde Cardinalis Presbyter tit. S. Pra-
xedis. III. Guido Abbas Cisterciensis,
ortu Burgundus, qui ob quædam Ordi-
nis negotia Romæ versans factus est Car-
dina-

Sæcul. XIII. fredri filiam statuere volebat. Tum vero
A.C. 1262 Rex sanctus declaravit, in affinem sibi
 non placere, quisquis tam arctis vinculis adstrictus esset Principi proscrip-
 to & aperto Ecclesiæ hosti. Quod edoctus Pa-
Ap. Rayn. pa, S. Ludovico epistolam scripsit lau-
1262. n. 17. dum & gratiarum plenam. Sed neutrum
Invent. des matrimonium omisum est. S. Ludovi-
ch. to. 5. cus contentus erat tabulis publicis fide
Arrag. I. p. dignis, per quas Arragoniæ Rex decla-
144. ravit, se filiæ Manfredi filium jungendo
 suum nihil in se velle recipere contra
 Ecclesiæ Romanæ rationes agendum.
 Atque ista declaratio complurium Epi-
 scoporum ac Procerum testimoniis con-
 firmata est.

Indic. Ar- Idcirco die Pentecostes 28 Maji an.
rag. p. 99. 1262 Philippus Franciæ Princeps Cla-
Chr. Trivet. romonti cum Isabella Arragonica, & 15
to. 8. Spicil. Junii Petrus Arragoniæ Princeps cum
 Constantia Sicula Cesserone nuptias fe-
 cit, quo Rex Jacobus hoc sine venerat,
 Papæ dissuasionibus præferens Siciliae
 spem minime vanam, ut deinde videbi-
 mus.

Duchesne p. Papa Urbanus hoc regnum S. Ludo-
371. vico pro uno filiorum ipsius obtulit. At
Id. p. 869. Rex sanctus metuebat, ne injuriam vel
 Conradino faceret, qui legitimus ejus
 hæres videretur, vel Edmundo Angliæ
 Principi, quem priores Pontifices Maxi-
 mi corona illa donaverint. Qua de re
 Papa

dinalis Presbyter tit. S. Laurentii in Lucina. IV. Guilielmus Brajensis ad Sequanam Archidiaconus Remensis, & Laudunensis Decanus, Cardinalis Presbyter S. Marci. V. Hannibal Annibaldus de Molaria nobilis Romanus Ord. Prædicatorum: fuit Parisiis Professor Theologiæ, postea Romæ Magister Sacri Palatii, demum Cardinalis Presbyter tit. duodecim Apostolorum. VI. Jordanus Contius Terracinensis, Hypodiaconus, ac Ecclesiæ Romanæ Pro-Cancellarius, dein Cardinalis Diaconus tit. SS. Cosmæ ac Damiani. VII. Matthæus de Ursinis Romanus Cardinalis Diaconus S. Mariæ in porticu. Ecce quatuordecim Cardinales ab Urbano IV. creatos, quorum duo evasere Pontifices Maximi, Guido Crassus, & Simon Briensis.

§. XIII.

Papæ epistola contra Manfredum.

Papa Urbanus non magis, quam antecessores ejus, favebat Manfredi in Sicilia novas identidem vires sumentis. Qui potenti nisurus fœdere, filiam suam Constantiam in conjugem obtulit Petro nato majori filio Jacobi Arragoniæ Regis, cujus opera Romanam sibi Ecclesiam reconciliari cupiit, conquerens de duritia, qua sibi pax sæpe petita semper denegata.

Sæcul. XIII.

A.C. 1262.

Rayn. 1262.

n. 9.

Cc 2

nega-